

[רמז] (ב) והשלוחים הג"ל מהם להסית לחטוא ומהם בא הילה"ר והגורמים עוד להחטא ולטמא כמ"ס (ביומא ל"ט א') אדם מטמא עצמו מלמטה מטמאין אותו מלמעלה, ולעשות שיהיה החטאים מחוק וערב להאדם למטן ימכור האד' לחטא וכמ"ס מ"ס גנובים ימתקו (וקורא זאת צוהר עינוגא דטינופין) ולכל זה נבראו והם עמים שליחותם למה שנוצרו, ולפי ש' טוב להדריקם שעי"ז יגדל שכרם כאשר יבשו הילה"ר שדומה להם כהר ולפוס לערא אגרא. וכמבואר צוהר תנומה קס"ז באריכות במשל על בן המנך שיקרא המלך לזונה ושלח לה שתפתה את צו וזאת ישמע לה אז יותן לה כל הטוב שיהיה ראוי לו להשיג, וזאת לא ישמע לה אז ישיג הבן שכר גדול מאד וגם היא תשי שכר שעל ידה השיג השכר הניזכר מה שרבתה לפתותו, ומ"מ לא שמע לה יעו"ש צוהר באריכות, וכזאת האב היה לעובת הבן ע"ש והיא בפיתוי עושה שליחות המלך ע"ש, וכן אמרו (ש"ס סגהדרין ס"ד): **[רמז]** (ג) וכן מהם שלוחים לקבוצ ולתבוע דין ח"ו וסמ"ט צוהר ברעיו מהימנא (אמור ל"ח ע"ב) והאלקים עשה כ"י ראוי מלפניו שיעשה וברא להמקטרג שיתבע דינא ושתהיה טובה ח"ו למטן יראו הכל מלפני ה' ע"ש: **[רמז]** (ד) וכן מהם שלוחים להעניש להחוטאים בעוה"ז או בגיהנם וכל מה שבטוג הזה הכל לפי שרלה ה' ת' להגהיג עולמו במשפט כי כל דרכיו שפט, וכל הג"ל נקראו סטרא אחרא, נקראו קליפות שהקדושה נקרא פרי והם כמו קליפה על הפרי: **[רמז]** (ה) ובכלל הזכרו הקליפות ביחזקאל והם מ"ש וארא הגה רוח סערה באה מן הצפון, ענן גדול ואש מתלקחת ונוגה לו סביב והם ארבעה

העולמות הם רוח וגפש, ומה שבא מה' ית' הוא לבד בחינת נשמה כמוכין: **[ריג]** (לב) וכחז הגר"א ז"ל בליקוטיו שם שבס"ס ספר"ל ח"ל יודוע חדע שמרע"ה לא השיג אלא בביראה ובהיכל הרעון כמ"ס הרמ"ק והאר"י ז"ל כו', והגביאים לא השיגו אלא ביצירה, ודניאל בראש עולם העשי' תחתית עולם היצירה כו', והוא היה בין הגביאים לדורות הבאים והולך ומתמעט עד שבדורותינו אין משיגים אלא בעקב עשי' כו' וכל מה שאנו מדברים באדם קדמון ונא"ב"י"ע הכל בעולמות התחתונים מאד שבכל עולם יש אבי"ע וכל הבחינות כו' לכן מדברים ד"מ. ואין מבינים כלל כי יחזקאל אמר דרך חידה שהיה בחזן לארץ ובסוף הבית, וזכרי' מראות סתומות ואין אתנו יודע עד מה עד יערה רוח ממרום עלינו. עכ"ל הגר"א ז"ל שם ע"ש:

פרק עשירי

[בו יבואר ענין הסטרא אחרא ושלעתיד יהיה התיקון השלם. ובו י"ג סעיפים:]

[ריד] (א) והנה כמו שברא ה' יה' את העולמות בריאה יצירה עשייה הג"ל להיות לו שלוחים על פעולת הטוב והקדושה כן ברא ה' ית' ג"כ נבראים שיהיו לו שלוחים על פעולת הרע שיראה ה' ית' לעשות בעולם, והם בכלל נקראו סטרא אחרא פי' לד אחר (סטרא בלשון תרגום לד) היינו לד פעולת הרע ח"ו, ואע"ג שהקב"ה רצונו להטיב מ"מ רצה גם בפעולות אלה אע"ג שלפרטים הוא רעה אבל בכלל גם מזה הוא טובה ותכלית טוב יהיה גם על ידיהם וכמ"ס כל פעל ה' למענהו:

לא יוכל לעלות יותר מהיכל קדש קדשים דבריאה ועומדים כנגד היכל קדש קדשים דבריאה. כי למעלה מזה לא יוכלו לעלות הגבראים. (כ"ז) למדנו מדברי הקפ"ח סי' למ"ד ע"ש):

[ר"ב] (י) והנה את זה לעומת זה עשה האלקים וכמו שיש בעולם הבריאה דקדושה שבעה היכלות שנהבארו בזוהר כמ"ש למעלה כן יש בם"א היכלות הטומאה ר"ל שבעה, שבעה נוול שבעה, ונתבארו בארוכה בזוהר פקודי מן דף רס"ג והלאה. ונקראו בשמות אלו נומטה למעלה, בור, שחת, דומה, חובה, שאל, ללמית, ארץ תחתית, והם כנגד שבעה שמות של יל"ה ר כמ"ש (בסוכה כ"ב א') והם כסדר הזה, רע, טמא, בוגא, אבן מכשול, ערל, שטן, לפוני, ומבוארים בארוכה בזוהר שם על מה ממונה כל אחד והממונים שם רובם הם היפך מן הממונים של היכלות הקדושה הג"ל. וגם הם"א הג"ל נחלקו לעשר ספירות כנ"ל כמו הקדושה. ונקראו ג"כ עשר ספירות דקליפה (כי ספירות פירושו מהפך כנ"ל), ונקראו היכלות התמורות:

[ר"ב] (יא) והנה לפי שרצה השי"ת להגהי גם צדן לכן הולך לס"א. ולכן רצה לבדוא אותם. אבל לולא הגהנת הדין לא הולך להם ולא היה צוראם. לכן נאמר בספרים שהם"א נשתלשל מהדין, והיינו שלפי שרצה צדן לכן ברא אותם וכנ"ל:

[ר"ב] (יב) ולעיל כתבנו שמתחלה יצאה הגהנה בבחינת שם ב"ן והיינו דין הגמור ואח"כ יצא שיתוף מ"ה המתקן. ולכן נאמר שרק לפי מה שילא מבחינת הדין נברא הם"א. אבל לפי התיקון של שם מ"ה אדרבא יתוקן מעט מעט ונתמעט לורך הם"א עד שיתוקן לגמרי ולא יעטרך להם כלל ומקלח מהם גם כן יתוקן שיהפך לקדושה ומקלח

ארבעה, וכן הזכירו אלל אליהו במערה (מלכים א' י"ט פסוק י"א י"ב) רוח, רעש, אש, ובכולם לא הי' ה', ואח"כ קול דממה דקה, ורעש הוא במקום ענן כ"כ הגר"א ז"ל):

[ר"ב] (ו) וכתבו ששלשה המה רע. אבל קליפות נוגה הג"ל היא לפעמים רע ולפעמים מתהפכת לטוב, ונגד השלשה הג"ל המה ערלה, ופריעה, וטיפת דם שבזילה, וכנגדם תוהו וזוהו וחושך ורוח אלקים כו'. הגר"א ז"ל (פי' היכלות פקודי נתחלפו ד"ה וצדריגין כו'): **[ר"ב]** (ז) והנה בפרשות את זה לעומת זה עשה אלקים, ובנגד הגבראים דקדושה, בריאה, יצירה, עשייה הג"ל כן נבראו בם"א שלשה שהם נקראו בריאה, יצירה, עשייה דקליפות:

[ר"ב] (ח) והנה בגבראים דקדושה לא נמלא יותר מאלו השלשה, אבל יש להם מעלה שיש עליהם השראת ה' ית' ונצחיתו והשפעתו עליהם מהנהגת ה' ית' אשר קראנו בשם עולם אצילות, ולהם"א אין זאת כלל, לכן באשר את זה לעומת זה עשה אלקים ברא ה' ית' בהקליפות ארבעה עולמות: בראים היינו עולם א' שנקרא ג"כ אצילות דקליפה, וממנו ג' עולמות בריאה יצירה עשייה דקליפה, חה למען יהיה לנקליפות ג"כ בערך חלקיו כמו הקדושה, אבל בהפרש גדול מאד שכשזכור בקדושה אצילות הטובה טי על הגהנת ה' ית', להבדיל כשאנו מזכרים אצילות דקליפות הא דבר נברא שברא ה' ית' כאשר ברא את יתר העולמות ולהבדיל באלף אלפי הבדלות מן הקדושה, (וע' זאת צדיאור באורך בכ' קפ"ח סי' למ"ד):

[ר"ב] (ט) ולכן סדר פמדתם של הקליפות הם כנגד הקדושה. אבל אצילות דקליפה שהוא נברא לא יוכל להיות למעלה מן הגבראים. לכן

ומקלם מהם יאבדו לגמרי :
[רכו] (יג) והנה הגהגת הסטרא אחרא
 נלך רק עתה בששת אלפים
 אבל לעתיד וכש"כ בהגהגת שנקרא אדם
 קדמון שהיא הגהגת הנלחית שהארכנו
 למעלה, אז א"ל עוד לילה"ר ולמסיתים
 גפי שאז לא יהיה עוד רק זמן הגמול
 לכן כתבו שבהגהגת א"ק ועולם עקודים
 לא יהיה עוד קורש לכ"א רק בהגהגת
 הששה הפירות שהם ח"ג"ת ג"ה"י, ולעתיד
 נאמר ואת רוח העומאה לעביר מן הארץ
 וכתוב ונתתי לכם לב בשר ורוח חדשה
 אחן בקרבכם ועשיתי את אשר בחוקי
 הלכו כו' (יחזקאל ל"ו) וכתוב והיה ה'
 למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה'
 אחד ושמו אחד. וכן אמרי בסוכה (כ"ב)
 לע"ל מביא הקב"ה להילה"ר ושוחזו (פי')

מבטלו) כו'. ויעוין בזהר תולדות במדרש
 הנעלה קל"ז. וכן אמרו (בסנהדרין ס"ד
 א') כלום נתת לנו ילדה"ר רק כדי שנקבל
 עליו שחר. וא"כ ממילא לעתיד לא יולך
 לילה"ר. וכן כתיב והסדותי את לב האבן
 מבשרכם כו'. ולכן בהגהגת עולם עקודים
 שהוא אלף השביעי וכ"ש בהגהגת היותר
 עליונות אין כוס קורש לס"א וכנ"ל. וכן
 כל מדרגה שהיא מתוקנת מן הדין א"ל
 לשורש הס"א, אך ישאר שורש הס"א
 למדרגה שתי' פחותה ממנה (ועיין
 קפ"ח כו' מ"ז) ולעתיד לבוא הוא אומר
 בלע המות לנלח כו' ויחוקן עולם במלכות
 שדי, ויהי' פיקון השלם ביום ההוא יהי'
 ה' אחד ושמו אחד. יה"ר שזכה לזה
 במהרה בימינו בחסד וברחמים אמן :

ברוך ה' ית"ש אשר עורנו לסדר הכללים האלה לתועלה המתחילים בחכמה,
 ורוב הדברים למדנו מדברי הנר"א ז"ל והרמ"ח לצאמו ז"ל, כאשר רשמנו
 על רובם את מקורם וזאת הדברים שמוכן ממילא או שנמצאו בשאר ספרים ולמיעוט
 ידיעתי לא ירדנו נע סק הדברים, ורק הצענו הדברים כראוי למתחיל שראוי לו לכנס
 מעט מעט בחכמה, עד אשר ימצא בספרים את הדברים יותר על בוריים :

ואתרי הקונטרס הזה תלך לספר חוקר ומקובל ותלמדנו בלא הפסקים למען
 להבין יותר עקרי הדברים על מכוון או שתלמד ספר מלחמות משה שהן
 המה הדברים שבחוקר ומקובל הנ"ל עם הוספות ואתרי תלך לספר קל"ח פתחי
 חכמה (ותדלג את סי' ה' שהוא קשה הבנה ותלמדנו אתר סי' ט' או שתדלגנו
 לגמרי), וחלק גדול תוכל ללמוד בו ע"פ דברי הקונטרס הזה עם ספר חוקר ומקובל
 הנ"ל. אך אח"כ יחסר לך ידיעת סגנון המשל. וכבר זכרנו בסי' קפ"א (פ"ח סעיף
 כ"ח) כי בזה הלימוד המשל בפ"ע והנמשל בפ"ע, ולכן להבין המשל לבר הלימוד
 במהדורא תנינא של העץ חיים כמו שכתבנו למעלה בסי' הנ"ל. ואחר שתגמור
 כל המ"ת תוכל ללמוד ביתר המפר. וגם מסודר כלל כל הסגנון של המשל של
 הע"ח בספר עטרת יוסף רזין דרוזן, או בספר מגיד משנה. ובלימוד בספרים הנ"ל
 ותבינם הדע את כל כללי סגנון המשל. אבל הודר מאד בלימוד את הספרים הנ"ל
 וחבר ואל תשכח כי אך סגנון משל לבר אתה לומר וכמש"כ בנפש החיים שער ג'
 מ"ז ומודעת שכל דברי האר"י ז"ל בנסתרות משל הם. וכללי סגנון המשל בקצרה
 מסודר